

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2553

สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญแผนภาพ

บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา	1
• ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา	1
• พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กับ การประกันคุณภาพการศึกษา	3
• การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	5
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	7
• ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า	12
บทที่ 3 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	20
• ตารางแสดงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน	21
• องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	25
• องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	36
• องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	85
• องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	103
• องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	125
• องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	142
• องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	150
• องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	174
• องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	179
บรรณานุกรม	189
ภาคผนวก	190

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน	21

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	4
1.2 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	6
2.1 ขั้นตอนการตรวจประเมินภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า	17
2.2 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน	18

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษา

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา

และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่ง จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ในลักษณะของการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ฉะนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจึงอาจจำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก ดังนี้

1. การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน ที่จะทำให้ผู้บริหาร สถานสถาบัน และผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มีความมั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการตามพันธกิจได้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย และเป้าหมายที่กำหนด

กระบวนการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย

- การควบคุมคุณภาพ
- การตรวจสอบคุณภาพ
- การประเมินคุณภาพ

2. การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยผู้ประเมินที่ได้รับมอบหมายจาก สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นและเกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามเอกลักษณ์และจุดเน้นของสถาบันการศึกษา

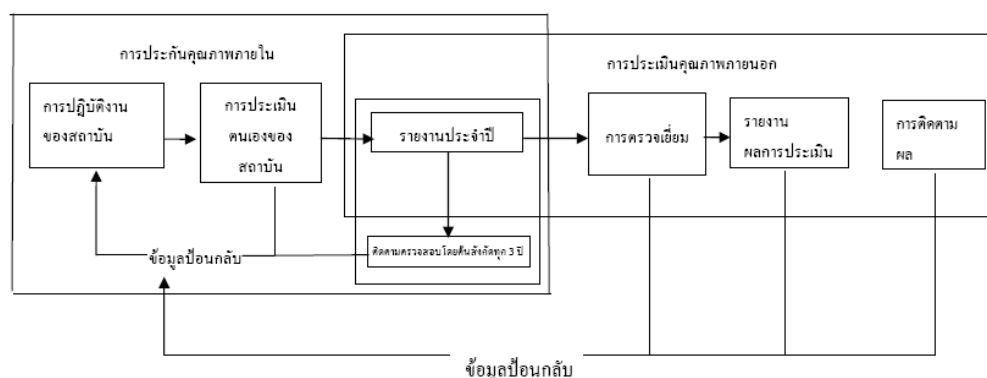
กระบวนการประกันคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย

- การตรวจสอบคุณภาพที่ผ่านกระบวนการประกันคุณภาพภายใน
- การประเมินคุณภาพ
- การให้การรับรอง

การประกันคุณภาพทั้ง 2 ส่วน สามารถสรุปเป็นองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ดังนี้

การประกันคุณภาพภายใน	การประกันคุณภาพภายนอก
ผู้รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ เรียกว่า สมศ.
กระบวนการ : • การควบคุมคุณภาพ • การตรวจสอบคุณภาพ • การประเมินคุณภาพ	กระบวนการ : • ตรวจสอบคุณภาพ • ประเมินคุณภาพ • การให้การรับรอง

นอกจากองค์ประกอบและความสัมพันธ์ดังกล่าวแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 48 และมาตรา 49 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษามีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) นั้น จะเห็นได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ระบบการประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ในขณะที่การประเมินคุณภาพภายนอกเน้นการประเมินผลการจัดการศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างกันประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก จึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากรูปที่ 1.1 ดังนี้

รูปที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
กับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากรูปที่ 1 จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยเอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมหาวิทยาลัยต้องจัดส่ง SAR ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา และการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ดังนั้น มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยในทุกองค์ประกอบ

การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

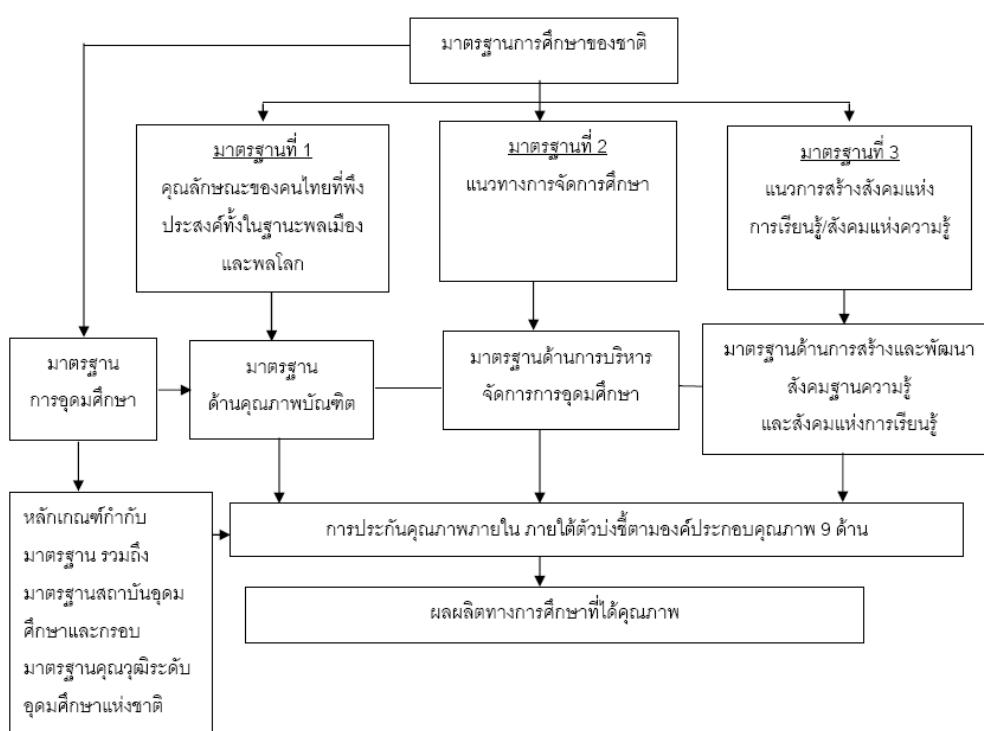
การประกันคุณภาพการศึกษายังเชื่อมโยงกับมาตรฐานการศึกษา ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา และมาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามุ่งบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกจากนี้คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานที่ส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย อาทิ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา

หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถแสดงในรูปที่ 1.2

รูปที่ 1.2 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สาระสำคัญที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ การประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษา ร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐาน การอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากรการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีการประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ภายใต้ หลักการสำคัญสามประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระ ในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการ ตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติฯ ฉบับปี พ.ศ. 2545 จนกระทั่งกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 แทนฉบับเดิม (พ.ศ.2546) โดยรวมการประกัน คุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกัน คุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่ สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย

การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในฐานะสถาบันอุดมศึกษา ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเรื่อยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยมหาวิทยาลัยมีนโยบายและหลักเกณฑ์การดำเนินการสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จะคำนึงถึง

1.1 องค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน คือ

- 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ
- 2) การเรียนการสอน
- 3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา
- 4) การวิจัย
- 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- 7) การบริหารและการจัดการ
- 8) การเงินและงบประมาณ
- 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

นอกจากนี้ยังคำนึงถึงนโยบายและมาตรการของภาครัฐ เช่น องค์ประกอบตามนโยบายสถานศึกษา 3 ดี โดยระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้น คำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาดังกล่าว และถือเป็นกลไก เป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบ ประเมิน กระตุ้นการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งให้เกิดคุณภาพและการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพให้เกิดขึ้นในมนานสำคัญของคณาจารย์ บุคลากร และนิสิตทุกคน

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นให้เกิดวงจรคุณภาพ (PDCA) ในการดำเนินงานทุกพันธกิจ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ/หน่วยงาน เทียบเท่า โดยมีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่กำหนด

1.2 คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

2. กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้ไปสู่เป้าหมาย โดยแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่และความสำคัญ ดังนี้

2.1 สภามหาวิทยาลัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้แทนฝ่ายบริหาร ผู้แทนสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- กำหนดนโยบายในการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีคุณภาพ
- กำกับและติดตามผลการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย
- กำกับและติดตามมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- พิจารณาและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติพันธกิจ

ของมหาวิทยาลัย

2.2 คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก/ศูนย์เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- กำกับนโยบายและให้ความเห็นชอบแผนดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารคุณภาพ
- กำกับมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- พิจารณาเป้าหมายและผลการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอการรับรอง
- กำกับและติดตามผลการประเมินคุณภาพภายใน

2.3 คณะกรรมการบริหารคุณภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีอธิการบดีเป็นที่ปรึกษา รองอธิการบดีที่กำกับดูแลเป็นประธาน ประกอบด้วยรองคณบดี/รองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นกรรมการ และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

- วางระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
- กำหนดและพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา
- จัดทำแผนและควบคุมติดตามกิจกรรมต่างๆ ของการประกันคุณภาพ

การศึกษา

- จัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย
- ประสานงานกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในการ

ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และการรับรองมาตรฐาน

- เตรียมความพร้อมในการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก

2.4 คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีที่ดูแลเป็นประธาน ประกอบด้วยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

- เพื่อสร้างเครือข่ายผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการ/ปัญหา และวิธีการแก้ไขการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
 - ติดตามความก้าวหน้าและดำเนินงานประกันคุณภาพของหน่วยงานตนเอง
 - ประสานงานและดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
 - ร่วมพิจารณานำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานตนเองมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งร่วมกันยกระดับการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
 - ร่วมกิจกรรมงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3. กระบวนการในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า

3.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหาร และติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน ตลอดจนประสานงานกับมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับวงจรคุณภาพ (PDCA) เพื่อใช้กำกับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

3.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพการปฏิบัติพันธกิจของหน่วยงาน โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิต และการวิจัย

3.4 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า กำหนดองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่สอดคล้องตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ที่แสดงให้เห็นจุดยืน/ตัวตนของคณะ/หน่วยงาน

3.5 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานซึ่งครอบคลุมกิจกรรมการประกันคุณภาพที่ประกอบด้วยการควบคุม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งการพัฒนาบุคลากร และสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพของหน่วยงาน

3.6 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่เห็นสมควร โดยมีการแสดงผลการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน และมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

3.7 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดทำรายงานการประเมินคุณภาพตนเอง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจากมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบคุณภาพที่กำหนด

3.8 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่า จัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ และตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ประเมินคุณภาพเสนอต่อมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานต้องดำเนินการตามแผนดังกล่าวให้ครบตามวงจรคุณภาพ PDCA และรายงานผลการดำเนินการในรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงานในปีการศึกษาถัดไป

ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า นั้น มีขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
2. การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
3. การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. การเตรียมรายงานประจำปี

1.1 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ซึ่งปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e - SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

1.2 จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเองตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยม โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว เอกสารหรือหลักฐาน

อ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของหน่วยงาน

2. การเตรียมข้อมูล

2.1 กรอกข้อมูลในระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS) ซึ่งเป็นระบบที่จะต้องดำเนินการเพิ่มเติมข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบสถานะของหน่วยงาน และใช้เป็นข้อมูล/หลักฐานประกอบการตรวจประเมิน

2.2 จัดทำรายงานการประเมินตนเองและบันทึกหลักฐานอ้างอิงของแต่ละเกณฑ์การประเมินในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งหมดทุกรายการ โดยสามารถเชื่อมโยง(link) จากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

2.3 หากเอกสารที่อ้างอิงมีขนาดใหญ่มาก จะต้องนำฝากไว้ที่ server ของหน่วยงาน และเชื่อมโยง URL มาที่ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) และควรตรวจสอบ URL ให้ถูกต้อง ซึ่งต้องพึงระวังในการปรับเปลี่ยน URL ของหน่วยงาน เพราะหลักฐานทั้งหมดจะต้องพร้อมในการเปิดดูได้เสมอทุกครั้ง

3. การเตรียมบุคลากร

3.1 การเตรียมบุคลากรทุกระดับควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถาม หรือการสัมภาษณ์โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง
- 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็นเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร
- 4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

3.2 การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงาน

- 1) ในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร 1 - 3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคลากรภายในหน่วยงาน และอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 2) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผน/กำหนดการประเมินอย่างถ่องแท้
- 3) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของหน่วยงานเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมินรวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรืองานใดหากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้ และมีรายชื่อสถานที่หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใดห้องใดหรือพบกับใคร

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

4. การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

4.1 ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงาน และโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงานเพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

2) จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงาน และอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็น ไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ สำหรับการตรวจประเมินให้คณะกรรมการทุกท่าน โดยจะต้องมีโปรแกรม Internet Explorer, Adobe Acrobat และ Microsoft office เป็นอย่างน้อย และจัดเตรียมแบบฟอร์มต่างๆ และตารางคำนวณไว้ให้พร้อมในเครื่องคอมพิวเตอร์

5) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณสุขประเภทอื่นๆ

6) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมินเพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม

4.2 ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิต ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

5. การเตรียมการประสานงานกับคณะผู้ประเมิน

5.1 หน่วยงานประสานงานติดต่อคณะกรรมการตรวจประเมิน และแจ้งรายชื่อมายังฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า ประกอบด้วย

- ประธานคณะกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้

- กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอก

ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยมีผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 1 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ประธานคณะกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ ในกรณีที่ เป็นผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัยต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

- กรรมการ

- กรณีเป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้

- กรณีเป็นผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- คณะกรรมการไม่สามารถตรวจประเมินในหน่วยงานที่ตนเองสังกัดได้

- มีผู้ประเมินคนเดิมจากการตรวจประเมินจากปีก่อนอย่างน้อย 1 คน

5.2 หน่วยงานแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่าการประเมินจะดำเนินการประเมินฯ จะต้องทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าผ่านทางระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งจัดส่ง username และ password ให้คณะกรรมการประเมินฯ ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหน่วยงาน จะต้องแจ้งให้ฝ่ายประกันคุณภาพจัดส่งรหัสประจำตัว (ID code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของคณะกรรมการประเมินฯ เข้าสู่ระบบ

5.3 หน่วยงานจะต้องแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานของระดับภาควิชา/คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ากับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้

ข้อมูลที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

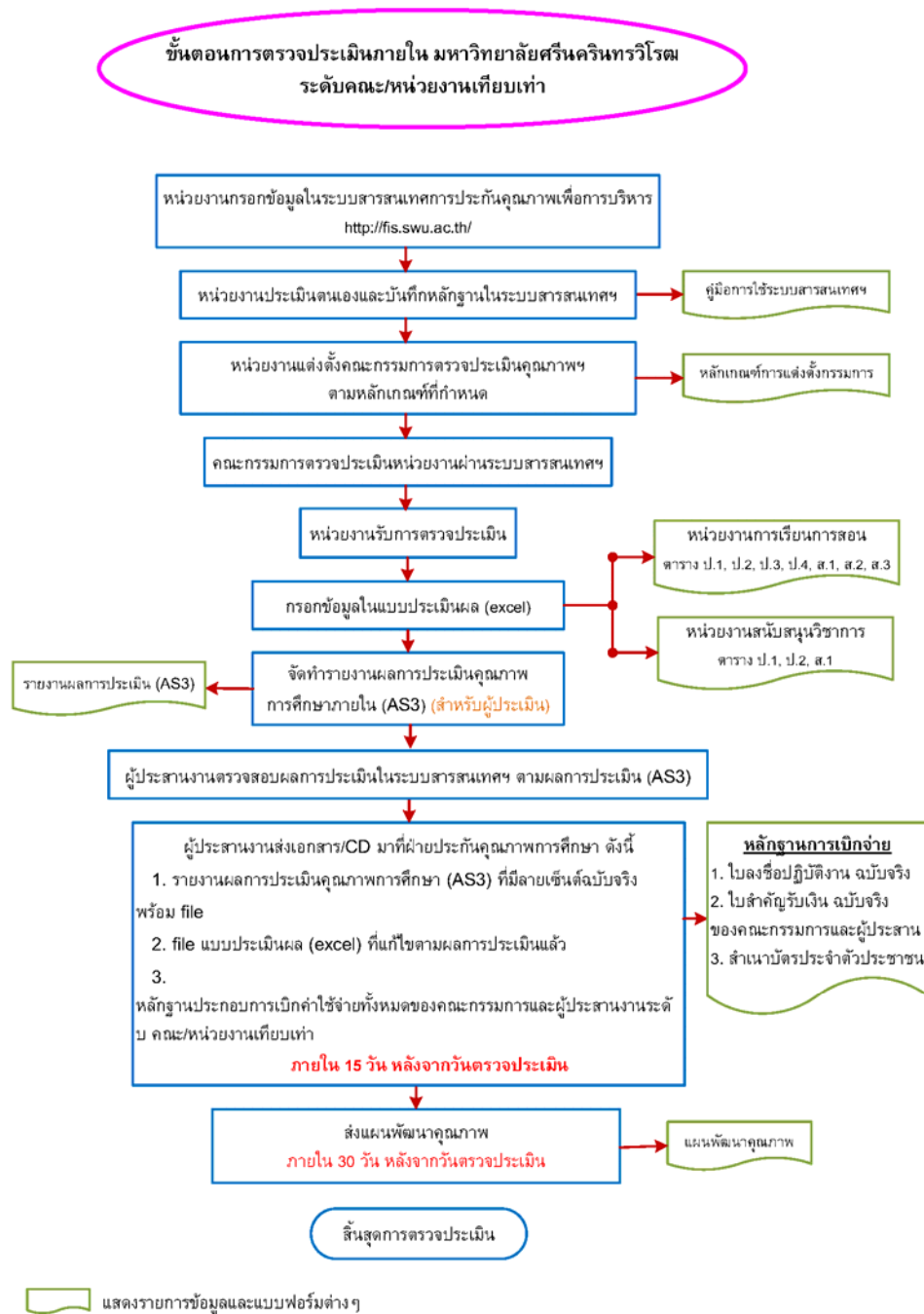
5.4 จัดส่งคู่มือของหน่วยงานและแจ้งคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจประเมิน ในระบบ CHE QA Online ต่อคณะผู้ประเมินก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์

การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์ และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
2. บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติ ระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะผู้ประเมิน
3. จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่คณะผู้ตรวจเยี่ยมต้องการเพิ่มเติม และเพื่อนำเยี่ยมชมหน่วยงานตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก
5. บุคลากรทั้งหมดควรได้มีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะผู้ประเมิน เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถาม หรือขอความคิดเห็นได้ตามความเหมาะสม

การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

1. ผู้ประสานงาน จะต้องติดตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) ฉบับจริง และไฟล์แบบประเมินผล (excel) รวมถึงหลักฐานประกอบการเบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมด นำส่งฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน 15 วัน หลังจากวันตรวจประเมิน พร้อมตรวจสอบผลการประเมินในระบบ CHE QA Online ให้ตรงตามรายงานผลการประเมินฯ (AS3)
2. ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินเข้าสู่การประชุม หรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ตามข้อเสนอแนะของคณะผู้ประเมิน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการกำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง นำส่งฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน 30 วัน หลังจากวันตรวจประเมิน
3. พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจโดยแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย
4. หน่วยงานอาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

รูปที่ 2.1 แสดงขั้นตอนการตรวจประเมินภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

[illegible]

กิจกรรมการดำเนินงาน	ค.ค.- พค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. มหาวิทยาลัยแจ้งปฏิทินกิจกรรมประกันคุณภาพประจำปีการศึกษาใหม่ ประกาศตัวบ่งชี้ และแจกคู่มือการประกันคุณภาพ(กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้วิธีการและกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. หน่วยงานเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้																	
3. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	

กิจกรรมการดำเนินการ	ส.ค.- พค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
5. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
6. คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าผ่านสภาระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR บน CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า																	
7. ประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาหน่วยงานในปีการศึกษาต่อไป																	
8. ผู้บริหารของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่านำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอคำขอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี																	

รูปที่ 2.2 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน

บทที่ 3

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ตามองค์ประกอบคุณภาพ

ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพที่มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด รวมทั้งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. โดยการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพให้ครอบคลุมทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ในลักษณะมุ่งเน้นตามพันธกิจของหน่วยงาน สำหรับคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน (ผลิตบัณฑิต) นั้น มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีองค์ประกอบคุณภาพ 9 องค์ประกอบ รวมจำนวน 39 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
- องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตาราง 3.1 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิด ของ ตัว บ่งชี้	ความ สอดคล้อง		การคิดรอบปี		
			สกอ.	สมศ.	ปี การศึกษา	ปี ปฏิทิน	ปี งบประมาณ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ							
1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	P	✓				✓
1.2	ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของ การจัดตั้งหน่วยงาน	O		✓			✓
1.3	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของ หน่วยงาน	O		✓			✓
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต							
2.1	อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก	I	✓		✓		
2.2	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	I	✓		✓		
2.3	สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓		✓		
2.4	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตร	P	✓		✓		
2.5	ระบบพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุน	P	✓		✓		
2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	P	✓		✓		
2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผล การเรียนรู้ตามคุณลักษณะของบัณฑิต	P	✓		✓		
2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้าง คุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	O	✓		✓		
2.9	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	O		✓	✓		
2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและ เอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ อุดมศึกษาแห่งชาติ	O		✓	✓		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี		
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ
2.11 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓	
2.12 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓	
2.13 การพัฒนาคณาจารย์	O		✓	✓		
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา						
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	P	✓		✓		
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	P	✓		✓		
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย						
4.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	I	✓		✓		✓
4.2 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓		
4.3 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓		
4.4 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓	✓	✓	
4.5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	O		✓	✓	✓	
4.6 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	O		✓	✓	✓	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี		
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม						
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	P	✓		✓		
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	P	✓		✓		
5.3 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	O		✓	✓		
5.4 การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	O		✓	✓		
5.5 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ	O		✓	✓		
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	P	✓		✓		
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ						
7.1 ภาวะผู้นำของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับของหน่วยงาน	P	✓		✓		
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	P	✓		✓		
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓		✓		
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	P	✓				✓
7.5 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการบริหารหน่วยงาน	O		✓	✓		
7.6 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน	O		✓	✓		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิด ของ ตัว บ่งชี้	ความ สอดคล้อง		การคิดรอบปี		
			สกอ.	สมศ.	ปี การศึกษา	ปี ปฏิทิน	ปี งบประมาณ
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ							
8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	P	✓				✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ							
9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	P	✓		✓		
9.2	ผลประเมินการประกันคุณภาพภายใน รับรองโดยต้นสังกัด	O		✓	✓		
รวมจำนวนตัวบ่งชี้		39	23	16			
Input		4					
Process		17					
Output		18					

หมายเหตุ : ในแต่ละรอบปีการประเมิน อาจมีตัวบ่งชี้เพิ่มเติมจากนโยบายและมาตรการของ
ภาครัฐ ซึ่งฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา จะจัดทำเอกสารเพิ่มเติมรายละเอียดประกอบการ
ประเมิน

องค์ประกอบที่ 1

ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของหน่วยงาน ที่สนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ คณะกรรมการบริหารหน่วยงานเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในหน่วยงาน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา
2. พระราชบัญญัติหน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา
9. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553 – 2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน
- 1.2 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง
หน่วยงาน
- 1.3 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปิงบประมาณ****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก หน่วยงานจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานดำเนินงานสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น หน่วยงานต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงาน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของหน่วยงานและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551 – 2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับหน่วยงานไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ

6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณา

8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ บริหาร หน่วยงานไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการบริหาร หน่วยงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ บริหารหน่วยงาน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มหน่วยงานรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551 – 2554)	1. มีการกำหนดหรือทบทวนปรัชญาหรือปณิธานของหน่วยงานที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยสมาชิกภายในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน 1.1 กรณีกำหนดปรัชญาหรือปณิธานใหม่ : หน่วยงานควรดำเนินการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร โดยมีรายงานสรุปผลหรือรายงานการประชุมที่พิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน โดยอาจารย์ บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการพิจารณา แล้วเสนอให้คณะกรรมการบริหาร หน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบ 1.2 กรณีการทบทวนปรัชญาหรือปณิธาน : หน่วยงานควรพิจารณาความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันของหน่วยงาน โดยให้ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรภายในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน และเสนอให้คณะกรรมการบริหารหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีการดำเนินการเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจในปรัชญาหรือปณิธาน เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานแสดงการเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจในปรัชญาหรือปณิธานของหน่วยงานให้แก่สมาชิกในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ 3. มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) ของหน่วยงาน เพื่อนำหน่วยงานไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ โดยแผนกลยุทธ์ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) 4. มีการจัดทำหรือพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธาน นโยบายของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย จุดเน้นของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย และแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 5. คณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ควรวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของหน่วยงาน 6. มีการจัดทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธาน และนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน และกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้องกัน 7. มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์แผนกลยุทธ์ที่จัดทำขึ้นร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย 8. คณะกรรมการบริหารหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนกลยุทธ์ที่ผ่านการประชาสัมพันธ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับหน่วยงานไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน	1. มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายใน ถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมายของกลยุทธ์ 2. มีการกำหนดให้หน่วยงานย่อยภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ 3. มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานย่อยภายใน และมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	1. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจของหน่วยงาน โดยมีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance scorecard ซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน 2. มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีในทุกพันธกิจ
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี	1. มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี (ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี) 2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย 3. มีรายชื่อผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดตัวบ่งชี้ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ในแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ	1. มีการจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี และรายงานผลการดำเนินการต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน เพื่อติดตามความก้าวหน้าและพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาลงสู่การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา	1. มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ 2. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง) หากไม่เป็นไปตามแผนควรมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปรับปรุง 3. มีการดำเนินการปรับปรุง ในกรณีที่ติดตามผลและไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณา	1. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมายเป็นประจำ 2. มีการนำผลการประเมินเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	1. มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานไปดำเนินการ และพิจารณาจัดทำแผนการปรับปรุงแผนปฏิบัติการประจำปีตามข้อเสนอแนะ 2. มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งหน่วยงานทำให้เกิดความหลากหลายตามภารกิจหลัก ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้แต่ละหน่วยงานมีการกำหนดปรัชญา ปณิธาน พันธกิจของหน่วยงานที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมาย แผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของหน่วยงานซึ่งทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน พันธกิจดังกล่าว

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงานโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานจนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน	1. หน่วยงานมีปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงาน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 2. หน่วยงานมีแผนพัฒนาคุณภาพหน่วยงานในด้านต่างๆ (นอกเหนือจากด้านการประกันคุณภาพการศึกษา) ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	1. หน่วยงานมีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ของหน่วยงานที่กำหนดไว้ 2. หน่วยงานมีการสำรวจหรือรวบรวมข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงานโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	● หน่วยงานมีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงาน โดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	● หน่วยงานมีการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของหน่วยงาน
5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานจนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ	● มีหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หรือหนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็น เอกลักษณ์ของหน่วยงาน (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะหรือหน่วยงานมีการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของ
หน่วยงานที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของหน่วยงาน ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานของ
หน่วยงานนั้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความ
เชี่ยวชาญเฉพาะของหน่วยงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่
กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ
อย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงานโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด
และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. หน่วยงานมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด
และได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของหน่วยงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน	1. หน่วยงานมีการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของหน่วยงาน 2. หน่วยงานมีแผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของหน่วยงาน ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	1. หน่วยงานมีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ของหน่วยงานที่กำหนดไว้ 2. หน่วยงานมีการสำรวจหรือรวบรวมข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงานโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	● หน่วยงานมีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในหน่วยงาน โดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์ และสร้างคุณค่าต่อสังคม	● หน่วยงานมีการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของหน่วยงานที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ
5. หน่วยงานมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ	● มีหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือ การได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดี เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หรือ หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กระทรวงศึกษาธิการ

9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ คือ

- 2.1 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.2 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.3 สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.4 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.5 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต
- 2.9 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
- 2.11 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.12 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.13 การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของหน่วยงานในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหน่วยงานจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน : หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา x 5 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5
--

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
3. หน่วยงานสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิง :**ข้อมูลอ้างอิง**

1. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน
3. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ผ่านมา

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในหน่วยงานทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน : หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 คำนวณร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 30 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times 5}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน
3. จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ผ่านมา

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน หน่วยงานควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา แหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการ นักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้าน กายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนิสิต เช่น สิ่งแวดล้อมในหน่วยงาน ห้องเรียน สุขา ห้องสโมส ร นิสิต ระบบความปลอดภัย การรักษาความสะอาด เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิต อย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบ ไร้สาย
3. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการ ส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น
4. มีบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัย ของอาคารตลอดจน บริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
5. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 – 4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจักระบบการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	1. มีการจัดบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น เว็บรายวิชา (A-Tutor), เว็บเค้าโครงรายวิชา (Syllabus), เว็บการศึกษาโฮบริด (SOT) เป็นต้น 2. มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แก่นิสิตอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
2. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียนห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย	1. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย 2. มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้กับนิสิตในด้านกายภาพและการพัฒนานิสิตที่หน่วยงานจัดให้นิสิตอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
3. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น	1. มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น 2. มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่างๆ ที่หน่วยงานจัดให้นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
4. มีระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจน บริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1. มีการจัดบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจน บริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2. มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในด้านระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบที่หน่วยงานจัดให้นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 – 4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	รายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพของการบริการในข้อ 1 – 4
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ	นำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ เช่น แผนการปฏิบัติการพัฒนาการด้านต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ :** กระบวนการ**การคิดรอบปี :** ปีการศึกษา**คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และความพร้อมของหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้ และทุกหลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติม

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างหน่วยงานกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนิสิตลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่ดรับนิสิต แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. การนับจำนวนนิสิตในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนิสิตในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

4. ยกเว้นการประเมินในเกณฑ์ข้อที่ 7 – 8 เฉพาะหน่วยงานที่ไม่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการ ดำเนินการ 1 ข้อ	มีการ ดำเนินการ 2 ข้อ	มีการ ดำเนินการ 3 ข้อ	มีการ ดำเนินการ 4 ข้อ	● หน่วยงานที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา : มีการดำเนินการครบ 8 ข้อ ● หน่วยงานที่ไม่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา : มีการดำเนินการครบ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1. มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง (คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ) 2. มีคู่มือ/เอกสารกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร 3. การเปิดหลักสูตรใหม่ ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ 3.1 มีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขานั้นๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด 3.2 การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ 3.3 หน่วยงานมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขานั้นๆ หรือไม่ 3.4 มีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่ และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4. การปรับปรุงหลักสูตร ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ 4.1 การศึกษาความก้าวหน้าทาง วิชาการของสาขา วิชานั้นๆ 4.2 การศึกษาความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร 5. การเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดย	1. มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดบุคคลหรือคณะ กรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตร 2. มีคู่มือ/เอกสารกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร 3. การปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น 4. หลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่างๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย	1. หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน 2. มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ยกเว้นหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงก่อนปีการศึกษา 2555) 3. มีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสสาขาหรือสาขาวิชา (กรณี queหลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสสาขาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากร การเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุน และการให้คำแนะนำนักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต มีการควบคุม ติดตาม และประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน 4. สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน และดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนิน การได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร	1. มีการสร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชาหรือคณะวิชาที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ 2. จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด 3. มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติม	● มีคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตรดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างหน่วยงานกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	มีคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1 และคณะกรรมการบริหารคณะวิชาหรือภาควิชา ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	หน่วยงานที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิต ศึกษา เน้นการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง โดยหลักสูตรระดับปริญญาโทควรเน้นการเรียนแผน ก เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบัน โดยอาจพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแผน ก เพื่อจูงใจนิสิต
8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	- หน่วยงานที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาไม่เพียงแต่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยให้มากกว่าหลักสูตรระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการให้มีจำนวนนิสิตในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมากพอ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ - การนับจำนวนนิสิตในให้นับตามจำนวนหัวนิสิตในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

หมายเหตุ : ยกเว้นการประเมินในเกณฑ์ข้อที่ 7 – 8 เฉพาะหน่วยงานที่ไม่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนา คณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนการบริหารและการพัฒนา คณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนา บุคลากรสายสนับสนุนที่มีการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์	การวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควร ครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ 1. ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบัน รวมทั้งที่ ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผน ความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนา งานประจำ 2. กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจ มีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในหน่วยงาน 3. มีข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากร ทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้ มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถ ประเมินความต้องการนี้ได้ 4. มีข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็น ต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการประเมินทิศ และฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการ ทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของ ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การ หมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่นๆ การเข้าศึกษาใน โครงการที่หน่วยงานจัดขึ้น 5. มีข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการ พัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงาน ในรอบ ปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลง ในการทำงาน และใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้ รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ เหมาะสมและเป็นธรรมรวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดี เข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6. มีข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากร มนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของหน่วยงาน
2. มีการบริหารและการพัฒนา คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	1. มีกระบวนการขั้นตอนการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้เวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่หน่วยงานวางแผนไว้ 2. มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน 3. มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า – ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล 4. มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. การสร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	- มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว - มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่างๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล ประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัล หรืองานธุรการอื่นๆ - มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน หรือจัดบรรยายพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ - มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ - มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึที่ดีและพัฒนาาร่วมกัน - มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริม และมีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกายสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ
มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการ	มีการกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม/การพัฒนา ในทุกหลักสูตรการฝึกอบรม หรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2. มีการกำหนดกลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6 - 9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนา เป็นต้น
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ	1. หน่วยงานจัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ 2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ 3. มีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	1. หน่วยงานจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของหน่วยงาน 2. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	1. มีการนำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน 2. มีการดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3. รายงานสรุปการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยมีส่วนร่วมจากบุคคลหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละ

รายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สารนิพนธ์ และปริญญาานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของหน่วยงานที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	1. มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริงชี้แนะแหล่งข้อมูลความรู้จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทุกรายวิชา 2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ 4. มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มอก. 2)
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาค สนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	1. อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา แต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ซึ่งจะสอดคล้องกับรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มอก. 3) ได้แก่ 1.1 จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 1.2 ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวนชั่วโมงการสอนและการให้คำปรึกษา 1.3 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนวิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 1.4 แผนการสอนและการประเมินผลในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ 1.5 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน 1.6 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	รายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมนักสอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น 2. อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน 3. การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (summative evaluation)
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย	1. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์ 2. จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	● ทุกหลักสูตรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคล หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย เช่น เชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา นานิสิตฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน ให้นิสิตฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	1. อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร 2. จัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	1. เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหน่วยงานจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชา 2. มีการประเมินคุณภาพความพึงพอใจและความเหมาะสมของอุปกรณ์และสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียน คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หนังสือ ตำรา และสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น 3. นำรายงานสรุปผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 4. มีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่า มีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา	หน่วยงานมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ต่อไปนี้ 1. พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ 2. ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตร ทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น 3. ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4. ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิด รายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมิน ของผู้เรียน/ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา/ของผู้ ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะ ของบัณฑิต (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน ความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิต ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการ ประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จ การศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็น ผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของ หลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การ วัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึง ประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และ งบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัย หรือ ที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิตระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยหน่วยงาน

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ

7. มีการพัฒนาทักษะนิสิตในการจัดทำบทความจากปริญญานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

หมายเหตุ : ยกเว้นเกณฑ์การประเมินข้อที่ 6 – 7 สำหรับหน่วยงานที่ไม่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	● หน่วยงานที่<u>เปิดสอน</u>หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา : มีการดำเนินการครบ 6 ข้อ ● หน่วยงานที่<u>ไม่เปิดสอน</u>หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา : มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร	1. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวนปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชา ระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความทันสมัยของ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	หลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่นระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย 3. มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกัน และเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานิสิต
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	1. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล 2. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนด เพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้นๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานในโลกแห่งการทำงานจริงได้ 3. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน 4. มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ปฏิบัติงาน (performance) ของผู้เรียนโดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน 5. จัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	1. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ 2. หน่วยงานระดับคณะวิชา ภาควิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นิสิตและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ	1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นิสิตรับรู้ 2. มีการจัดหางบประมาณให้นิสิตมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในหน่วยงานหรือนอกหน่วยงาน 3. หากเป็นไปได้ หน่วยงานอาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นิสิตต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้งในระหว่างการศึกษา 4. ในระดับชั้นเรียน ผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นิสิตส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่าง ๆ พิจารณา เรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยหน่วยงาน	1. มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิต และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีการกำหนดเงื่อนไขให้นิสิตต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของหน่วยงาน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียน หรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนิสิต
6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิต ศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ	1. มีการเชิญหน่วยงาน สถาบัน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการมาให้ความรู้ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นิสิตจัดทำเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นิสิตได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ ให้นิสิตทราบ และมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน 3. มีการสนับสนุนให้นิสิตเสนอขอเสนอโครงการปริญญานิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย 4. ในการสอบปริญญานิพนธ์ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนิสิตมาร่วมเป็นกรรมการสอบ เพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัย และนำผลไปใช้ประโยชน์ 5. มีการเผยแพร่ผลงานปริญญานิพนธ์ของนิสิตในรูปแบบต่างๆ หรือจัดทำเป็นข่าวเพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทความวิจัยเป็นหมวดหมู่เผยแพร่ไปยังสถาบันหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถนำคำตอบจากผลการวิจัยที่นิสิตผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาก็ได้ 6. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลงานปริญญานิพนธ์ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ โดยอาจใช้วิธีการสืบค้นการอ้างอิง หรือการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
7. มีการพัฒนาทักษะนิสิตในการจัดทำบทความจากปริญญานิพนธ์ และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	1. ผู้สอนอาจมอบหมายให้นิสิตอ่านบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มีการวิพากษ์บทความ การสังเคราะห์ความรู้จากบทความวิจัยในรายวิชาต่างๆ 2. จัดหลักสูตรรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการให้นิสิตได้พัฒนาทักษะการจัดทำบทความ 3. อาจมีการตั้งคลินิกให้ความช่วยเหลือในการทำบทความวิจัย รวมทั้งการแปลเป็นภาษา ต่างประเทศ 4. สนับสนุนให้นิสิตจัดทำบทความวิจัยจากผลการวิจัยบางส่วน ที่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ส่งไปยังวารสารต่างๆ ในระหว่างการทำปริญญานิพนธ์ 5. นำบทความวิจัยของนิสิตที่ได้รับการคัดเลือกหรือไม่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์เผยแพร่มาเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน และมีการวิพากษ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่หน่วยงานจัดให้กับนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งหน่วยงาน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายมหาวิทยาลัย (ตั้งแต่ 3 มหาวิทยาลัยขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกมหาวิทยาลัยระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	● มีการกำหนดอัตลักษณ์ของนิสิตของหน่วยงานหรือ สอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรม ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิต ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้ง หน่วยงาน	● มีการประกาศอัตลักษณ์ของนิสิตให้ทราบอย่างทั่วถึง ทั้งหน่วยงาน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุ ตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ	● มีแผนการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริม การพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และระบุ ตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน
4. มีการประเมินผลโครงการหรือ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ของนิสิตตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมิน บรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้	● รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนจากเกณฑ์ มาตรฐานข้อที่ 3
5. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิต ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศ เกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	● มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับรางวัล ระดับชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- เปรียบเทียบจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา กับจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด โดยให้น้ำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีซ้อนหลัง
- บัณฑิตระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ
- บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ยังไม่มีการทำงานแล้วได้งานทำ และที่ประกอบอาชีพ
- ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา
- วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
- ในการเก็บข้อมูลผลงานตามตัวชี้วัดนี้ ให้ใช้กลุ่มเป้าหมายคือผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในปีการศึกษานั้น ที่มีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) อัตราการตอบแบบสำรวจต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนบัณฑิตทั้งหมด กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 80 ของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ และรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก

สูตรการคำนวณ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา
ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 85 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 85 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(85 \times 5) / 100 = 4.25$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.25 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลา ราชการ)
2. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ ภายใน 1 ปีหลังสำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปีหลังสำเร็จการศึกษา
4. จำนวนเงินเดือน / รายได้ต่อเดือน (ตามเกณฑ์, ต่ำกว่าเกณฑ์, สูงกว่าเกณฑ์) ของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ โดยอ้างอิงเกณฑ์ของ กพ.
5. นำเสนอข้อมูล 3 ปี ย้อนหลัง หากมีผู้สำเร็จการศึกษาไม่ครบ 3 ปี แสดงข้อมูลเท่าที่มี

หมายเหตุ : อ้างอิงรายงานผลการประเมินจากกองแผนงาน และยกเว้นการประเมินสำหรับหน่วยงานที่ไม่มีการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ.)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

สูตรการคำนวณ :

คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา
แห่งชาติ เท่ากับ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{แต่ละคน (คะแนน 0-5)}} \times 100$$

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

การคำนวณค่าคะแนน

- ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่คำนวณได้จากสูตรการคำนวณ (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลอ้างอิง :**ข้อมูลอ้างอิง**

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลของทุก สถาบัน ครอบคลุม 5 ด้านตามกรอบ TQF
2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับ บัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.)

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการ
ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญา ในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด โดยนำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของปริญญาณิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่

วันที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากปริญญาณิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากปริญญาณิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลับกรองคุณภาพของผลงานก่อนการเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกมหาวิทยาลัย เจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกมหาวิทยาลัยของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
0.125	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับมหาวิทยาลัย (จัดโดย มศว) หรือจังหวัด
0.25	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับชาติ
0.50	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน (10 ประเทศ)
1.00	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

หมายเหตุ : อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ เท่ากับ

$$\frac{\text{ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา
ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 25.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 2) กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน
- 3) ดังนั้น ร้อยละ 25.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 4) การคำนวณ คือ $(25.5 \times 5) / 50 = 2.55$
- 5) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.55 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนและรายชื่อปริญญานิพนธ์ สารนิพนธ์ระดับปริญญาโทในแต่ละปี ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำน้หนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปี พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน คำนำน้หนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปี โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
4. แหล่งเผยแพร่และรายชื่อวารสารที่ได้รับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการ
ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญา ในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

เปรียบเทียบจำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด โดยนำเสนอในรูปแบบร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือปริญญานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

วันที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากปริญญานิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากปริญญานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอคมหาวิทยาลัยเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอคมหาวิทยาลัยของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ เท่ากับ

$\frac{\text{ผลรวมตามค่าน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา
ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 25.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 25.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(25.5 \times 5) / 100 = 1.275$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 1.275 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนและรายชื่อปริญญาบัตรระดับปริญญาเอกในแต่ละปี ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก รายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำนหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปี โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 : การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบาย :**

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพของคณาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

การกำหนดระดับคุณภาพของอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

สูตรการคำนวณ :

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำทั้งหมด (รวมผู้ลาศึกษาต่อ)

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา
ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 5.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(5.5 \times 5) / 6 = 4.58$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.58 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

- จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา นับรวมอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อด้วย โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

องค์ประกอบที่ 3

กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนิสิตเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้ นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานิสิตแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า ซึ่งหน่วยงานจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนิสิตและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนิสิตที่ดำเนินการโดยองค์กรนิสิต ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อให้ นิสิตได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นิสิตและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ภูมิการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า และ(3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นิสิตและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปีการศึกษา
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนิสิต

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต	1. หน่วยงานจัดทำฐานข้อมูลนิสิต ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ 1.1 ข้อมูลด้านสุขภาพทางกายและทางจิต 1.2 ข้อมูลด้านการเรียน 1.3 ข้อมูลด้านครอบครัว 1.4 ข้อมูลบุคคลที่หน่วยงานสามารถติดต่อเมื่อนิสิตมีปัญหา 2. หน่วยงานระดับภาควิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสม คำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิต ที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนิสิตได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนิสิตในความดูแลใกล้ชิด เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร เน้นการให้บริการความช่วยเหลือนิสิตในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา 2.1 แผนการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิต 2.2 เอกสาร/รายงานสรุปรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในระดับภาควิชา/สาขาวิชาโดยคำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิต 2.3 เอกสาร/รายงานการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตที่มีปัญหาด้านการเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง 2.4 แผนการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต โดยเน้นการบริการให้ความช่วยเหลือนิสิตในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสอบ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการลงทะเบียนเรียนเพื่อให้จบตามหลักสูตร หรือเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การฝึกอาชีพ เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3. หน่วยงานระดับคณะ เช่น ฝ่ายกิจการนิสิตมีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนิสิตที่ขอใช้บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหาวิกฤติ และต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนิสิตในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนิสิตมารับบริการ 3.1 ช่องทางหรือวิธีการให้คำปรึกษาแก่นิสิต เช่น • ระบบ e-counseling • โทรศัพท์ • การให้คำปรึกษาแบบ walk in 3.2 หน่วยงานมีฝ่ายกิจการนิสิตที่บริการให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนิสิต 3.3 เบอร์โทรบริการสายด่วน (hotline) 3.4 การบันทึก/เอกสาร/รายงานสรุปการให้บริการคำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหาวิกฤติ และต้องการความช่วยเหลือด่วน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ • วัน เวลา ชื่อนิสิต(code) เบอร์ติดต่อ ภาควิชา • เรื่อง แนวทางแก้ปัญหา การนัดหมาย • การติดตามผลการให้คำปรึกษา • วันยุติการให้คำปรึกษา 3.5 การบันทึก/เอกสารการส่งตัวในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนิสิตมารับบริการ 4 มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนิสิต ไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นิสิตมีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของหน่วยงานที่จะดูแลได้ • เอกสาร/รายงานสรุปการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนิสิตไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นิสิตมีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของหน่วยงานที่จะดูแลได้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	5 ผู้เกี่ยวข้องกับนิสิตทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นิสิต จนสามารถแก้ไขปัญหาของนิสิตได้สำเร็จ 6 มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนิสิตเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน • รายงานสรุปกิจกรรม/โครงการ/การประชุมเพื่อพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนิสิต เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน 7 มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับครอบครัวของนิสิตเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนิสิต • รายงานสรุปการประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับครอบครัวของนิสิต เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา 8 มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ 9.1 กล้องรับความคิดเห็น 9.2 เว็บบอร์ด/อีเมลล์ 9.3 สายด่วน และอื่นๆ
2. การจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต	1 สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้ • ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ บ้ายไฟวิ่ง ประกาศ แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนิสิต เช่น - ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย - การรับสมัครงาน - ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยที่นิสิตจำเป็นต้องรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2 มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต เช่น ● กล้องรับความคิดเห็น ● เว็บบอร์ด/อีเมลล์ ● สายด่วน และอื่นๆ 3 มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ● รายงานสรุปการประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร
3. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต	1. มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งฐานแหล่งฝึกประสบการณ์ของนิสิต และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป 1.1 เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการประสานงานหรือโครงการความร่วมมือของหน่วยงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งฐานหรือแหล่งฝึกประสบการณ์ของนิสิต 1.2 รายงานสรุปผลการติดตามประเมินคุณภาพของแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมในปีต่อไป 2. มีการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นิสิตเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน ● รายงานสรุปกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม ที่มีนิสิตเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงาน เพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน 3. มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพของนิสิต เช่น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3.1 กล้องรับความคิดเห็น 3.2 เว็บบอร์ด/อีเมลล์ 3.3 สายด่วน และอื่นๆ 4. มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์ วิชาการและวิชาชีพชั้น • รายงานสรุปผลการติดตามประเมินผลการฝึก ประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพชั้นของนิสิต
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า	1. สถาบันมีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูล กิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา 1.1 ฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ • ประวัติศิษย์เก่า • ประสบการณ์การทำงาน • การได้รับรางวัล • อื่นๆ 1.2 ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าว ออนไลน์ ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็น ประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น • กิจกรรมการประชุมวิชาการ • การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ • ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ • ทุนวิจัย • การรับสมัครงาน • ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา รวมทั้ง ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อศิษย์เก่า ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ ป้ายไฟวิ่ง ประกาศ แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ ● การส่งข่าวสารผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆ ให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ 3. เอกสารหลักฐานแสดงการเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วม เช่น 3.1 การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร 3.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน 3.3 การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ 3.4 การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นิสิตปัจจุบัน ซึ่งเป็นสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ 4. ช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า 4.1 กล่องรับความคิดเห็น 4.2 เว็บบอร์ด/อีเมลล์ 4.3 สายด่วน และอื่นๆ
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า	1. มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้ 1.1 แผนกิจกรรมพัฒนาความรู้หรือประสบการณ์ทางวิชาชีพให้กับศิษย์เก่า 1.2 รายงานสรุปกิจกรรม/โครงการทางวิชาการและวิชาชีพที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่า 1.3 การส่งข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม/โครงการทางวิชาการและวิชาชีพผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆ ให้ศิษย์เก่ารับรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพของศิษย์เก่า เช่น 2.1 กล้องรับความคิดเห็น 2.2 เว็บบอร์ด/อีเมลล์ 2.3 สายด่วน และอื่นๆ
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	1. หน่วยงานในระดับภาควิชา/ระดับหน่วยงาน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นิสิตและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน - เอกสารที่แสดงถึงผู้รับผิดชอบ/คำสั่งแต่งตั้งในการประเมิน และระยะเวลาในการประเมิน 2. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงาน 2.1 รายงานสรุปการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านแก่นิสิตและศิษย์เก่า ทั้งในระดับภาควิชา/สาขาวิชา และระดับหน่วยงาน 2.2 รายงานการประชุม/รายงานสรุปการนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับหน่วยงาน 3. คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้นิสิตหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย - รายงานสรุปแนวทางการปรับปรุงการให้บริการที่ได้จากการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการในปีต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนิสิต	- นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับ - มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด - มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด - รายงานสรุปการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด - รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในบริการที่หน่วยงานจัดให้ทุกด้านจากนิสิตและศิษย์เก่า อย่างน้อยปีละครั้งเพื่อจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการในปีต่อไป

หมายเหตุ :

- เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
- คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่าการบริการที่อยู่ในระดับที่ดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นิสิตหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย
- ในกรณีหน่วยงานที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิตหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยหน่วยงานและโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และ คุณธรรม จริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. หน่วยงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต
3. มีการส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิสิตอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำเงิน
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นิสิตสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. หน่วยงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน	1. หน่วยงานระดับคณะหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนิสิต ที่ชัดเจน นอกเหนือจากการพัฒนานิสิตผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนานิสิตจะมีทั้งที่จัดโดยหน่วยงาน หรือจัดโดยองค์กรนิสิต เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา 1.1 คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิตที่สอดคล้องกับคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 1.2 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่จัดโดยหน่วยงาน และจัดโดยองค์กรนิสิต เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ โดยในแผนมีการระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมประกอบด้วย <u>ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี)</u> 1.3 จำนวนและรายชื่อกิจกรรม/โครงการระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต <u>แยกตามประเภทกิจกรรม</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.4 จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม แยกตามประเภทกิจกรรม 1.5 หลักฐานที่แสดงถึงการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิต เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ อื่นๆ 1.6 เอกสาร ประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของหน่วยงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิต 2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตที่ได้รับการพัฒนาจากการทำกิจกรรม
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต	1. หน่วยงานมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นิสิตด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นิสิตศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นิสิตเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน 1.1 รายงานสรุปการจัดกิจกรรม/โครงการการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพแก่นิสิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา 1.2 เอกสาร/คู่มือการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการ ของนิสิต ที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน โดยที่มีการระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. มีการส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิสิต อย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ ● กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ● กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ● กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม ● กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ● กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	1. สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หน่วยงานควรส่งเสริมให้นิสิตจัดทำแผนกิจกรรมการพัฒนานิสิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินการโดยนิสิต อย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่ 1.1 กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 1.2 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ 1.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม 1.4 กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 1.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 2. สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หน่วยงานควรส่งเสริมให้นิสิตจัดทำแผนกิจกรรมการพัฒนานิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ดำเนินการโดยนิสิตระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภท โดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย จากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ 2.1 กิจกรรมวิชาการ 2.2 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม 2.4 กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 3. การจัดกิจกรรมของนิสิตทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจกรรมนิสิต) โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้ามาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่ 4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้รับผิดชอบมีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นิสิตในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ร่องรอย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	การชี้แจงของการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม หรือวิธีการประเมินความสำเร็จของโครงการ
4. มีการสนับสนุนให้นิสิตสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน	1. หน่วยงานให้นิสิตเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: knowledge management) การให้นิสิตนำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้นิสิตกลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ 1.1 แผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพระหว่างสโมสร/ชมรม ภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีกิจกรรม/โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงาน 1.2 รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM : knowledge management) โดยการให้นิสิตระหว่างสโมสร/ชมรม ภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยนำเสนอผลการดำเนินงานในที่ประชุม ในประเด็นเกี่ยวกับ 1.3 วิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ 1.4 การใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต 1.5 ประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม 2. ในระดับหน่วยงาน อาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนิสิตควรมีการประชุมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนิสิตกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งนี้ หน่วยงานควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างมหาวิทยาลัยด้วย 2.1 เอกสาร/รายงานสรุปการประชุมระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสร/ชมรมภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนิสิต 2.2 เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการให้งบประมาณหรือทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยจากหน่วยงาน 3. ในแต่ละปี หน่วยงานอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าของภาพ ให้นิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต 4. อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนิสิต โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ • ช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานิสิตร่วมกันของเครือข่าย ระหว่างสโมสร/ชมรมภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนิสิต
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต	1. หน่วยงาน (ฝ่ายกิจการนิสิต) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด 2. หน่วยงานกำหนดให้นิสิตจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตในแต่ละรอบปี

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3. หน่วยงานมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนิสิต 4. หน่วยงานมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนิสิต เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนิสิตในปีต่อไป 4.1 รายงานสรุปการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนพัฒนากิจกรรมนิสิต อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 4.2 รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรม/โครงการแต่ละกิจกรรม/โครงการ ที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา 4.3 รายงานสรุปผลการสังเคราะห์ภาพรวมของกิจกรรม/โครงการ และผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตในแต่ละรอบปี ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต 4.4 รายงานสรุปผลการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนิสิต 4.5 หน่วยงานมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนิสิต เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนิสิตในปีต่อไป 4.6 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต	1. หน่วยงานมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตและผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานิสิตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนิสิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร • แผนการพัฒนานิสิตปีถัดไป โดยที่หน่วยงานมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต และผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ไปใช้ในการวางแผน โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนิสิตตามกรอบ TQF ในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร 2. หน่วยงานนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมีการระดมความคิดในการพัฒนานิสิตให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนิสิต ● รายงานการประชุมที่หน่วยงานมีการนำเสนอรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนานิสิตต่อผู้บริหารหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง และมีการระดมความคิดในการพัฒนานิสิตให้มีลักษณะตามกรอบ TQF ผ่านกิจกรรมนิสิต

หมายเหตุ :

1. เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน
 - ด้านคุณธรรม จริยธรรม
 - ด้านความรู้
 - ด้านทักษะทางปัญญา
 - ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ 4

การวิจัย

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละหน่วยงาน อย่างไรก็ตามทุกหน่วยงานจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจหน่วยงาน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) หน่วยงานต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของหน่วยงาน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
7. แผนยุทธศาสตร์การวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2552-2555)
8. คู่มือบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- 4.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
- 4.2 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.3 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.4 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 4.5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
- 4.6 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำและนักวิจัยประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา และปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในหน่วยงาน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องจัดสรรเงินจากภายใน หน่วยงานและที่ได้รับจากภายนอกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของหน่วยงาน นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่หน่วยงานได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : จำนวนเงินสนับสนุนงาน วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก หน่วยงานต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลา ศึกษาต่อ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย =

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก (ปีงบประมาณ)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (ปีการศึกษา) (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก} \times 5}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่หลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในหน่วยงาน
2. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกหน่วยงาน
3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย
4. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงานอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของหน่วยงานและดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1. หน่วยงานควรวางแผนงาน ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ในการบริหารควรมีการวางแผน ตรวจสอบติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของหน่วยงาน 1.1 แผนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการด้านการวิจัยของหน่วยงาน 1.2 รายงานผลหรือรายงานการประชุมการติดตาม ประเมินและปรับปรุงแผน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 2. การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จ ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย • ประกาศทุนสนับสนุนการทำวิจัยทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน	• มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน เช่น 1) การกำหนดให้บัณฑิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในที่วิจัยของอาจารย์ 2) การกำหนดให้บัณฑิตระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 3) การกำหนดให้บัณฑิตทุกระดับเข้าฟังการบรรยาย/สัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์/ศาสตราจารย์อาคันตุกะ/ศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)/เข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 4) การจัดให้มีการประชุมเสนอ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนิสิต หรือ ส่งเสริมนิสิตเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ 5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้าง-สรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย	1. จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคนวางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนิสิตบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทำการกำหนดกฎเกณฑ์ แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงาน ที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ โดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ 2. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่ อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยชั้นน่านอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนิสิตหลังปริญญาเอก และนิสิตบัณฑิตศึกษา ผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3. ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด 4. สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่างๆ ในสถาบัน ให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น
4. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	1. ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น หน่วยงานจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงานที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป 2. สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น หน่วยงานอาจจัดให้มีระบบสนับสนุนเช่น การจัดให้มีข้อมูล รายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้นอาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นพี่เลี้ยงตรวจสอบข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่างๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน	หน่วยงานควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้ 1. งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย 1) งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	สามารถผลิตผลงานระดับสากลหรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องนอกเหนือ จากเงินทุนวิจัย 2) งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ 3) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา และของนักวิจัยหลังปริญญาเอก 4) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น 2. ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของหน่วยงานระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัย หรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัย สามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย 3. แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปแบบของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ 4. ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ 1) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ 2) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของหน่วยงานทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา 3) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของหน่วยงานในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา 5) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น	● หน่วยงานจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น “การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็น งานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือ “การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน	● หน่วยงานนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็นกำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
(สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ :** กระบวนการ**การคิดรอบปี :** ปีการศึกษา**คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยัง คณาจารย์ นิสิต วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกหน่วยงาน ดังนั้น หน่วยงานต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพ เชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	● วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น 1) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร 2) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ 3) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ 4) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 5) การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละหน่วยงาน
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	● วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการ รวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป จัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่วิทยาลัยและชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง	นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัย หรือร่วมวิจัย หรือนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น 1) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบ เพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่ต้องการบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใดๆ จากสถาบัน (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) ผู้รับผิดชอบริเริ่มประสานงาน หรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (start - up company) เป็นต้น
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	หน่วยงานวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลง หรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก่อาจารย์ นักวิจัย และหน่วยงาน ในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใดๆ ที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ควรมีกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขาย หรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัยโดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร	● วางแนวทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่อาจารย์ และนักวิจัยในประเด็นต่างๆ เช่น 1) การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือจัดคลินิกให้คำปรึกษา 2) ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ต่อกรม ทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ 3) ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา และปีปฏิทิน****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิพากษากลั่นกรองคุณภาพของผลงานก่อนการเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

กำหนดระดับคุณภาพวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับสถาบัน (รวมทั้งจัดโดย มศว) หรือจังหวัด
0.25	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับชาติ
0.50	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน (10 ประเทศ)
1.00	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง (performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

หมายเหตุ : อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมลาศึกษาต่อ (ปีการศึกษา)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน	
โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ เท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้	
กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
- วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
- มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

การคำนวณค่าคะแนน

ตัวอย่าง : กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพจากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้
บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 15.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(15.5 \times 5) / 20 = 3.875$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง:

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงไม่รวมลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำนั้ของบทความวิจัยแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงไม่รวมลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน คำนำนั้ของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

หมายเหตุ: อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา และปีปฏิทิน****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยที่ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานวิจัย เป็นการนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานสร้างสรรค์ จะต้องปรากฏชัดเจนตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการสร้างสรรค์ ซึ่งได้นำเสนอรายงานขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผ่านการวิเคราะห์และสรุปผลตามผลงานอย่างเป็นระบบ สามารถนำผลงานและรายงานการดำเนินงานไปใช้ประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้นำเสนอผลการนำไปใช้จากผู้เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันศิลปะ เป็นต้น

สูตรการคำนวณ :

ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ปีปฏิทิน)	x	100
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมลาศึกษาต่อ (ปีการศึกษา)		

เกณฑ์การประเมิน :

การคำนวณค่าคะแนน

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา
ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 15.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(15.5 \times 5) / 20 = 3.875$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ 3 ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้
 - 1.1 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
 - 1.2 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
 - 1.3 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ :** ผลผลิต**การคิดรอบปี :** ปีการศึกษา และปีปฏิทิน**คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพสะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริง และได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

สูตรการคำนวณ :

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ เท่ากับ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการ
ที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด (ปีการศึกษา)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :**การคำนวณค่าคะแนน**

โดยการใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่าง : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 5.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(5.5 \times 5) / 10 = 2.75$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.75 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ รายปีตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนำน้หนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของ โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน
3. รายชื่อวารสารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

หมายเหตุ : อ้างอิงข้อมูลจากระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพเพื่อการบริหาร (QIS)

องค์ประกอบที่ 5

การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของหน่วยงานอุดมศึกษา หน่วยงานพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่หน่วยงานมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของหน่วยงาน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว หน่วยงานยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของหน่วยงานจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
6. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553 – 2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- 5.3 การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย
- 5.4 การเรียนรู้และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก
- 5.5 ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ :** กระบวนการ**การคิดรอบปี :** ปีการศึกษา**คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของหน่วยงาน หน่วยงานพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1. มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน โดยนำผลการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพมาประกอบการพิจารณา 2. มีการวางแผนทาง ขั้นตอน หลักเกณฑ์และระเบียบของการให้บริการวิชาการด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของหน่วยงาน 3. มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งการบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน อย่างเป็นรูปธรรมหรือลายลักษณ์อักษร และมีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน 4. มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนด้านการบริการวิชาการ 5. มีการกำหนดให้งานบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภาระงานของอาจารย์และบุคลากรอย่างชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆ 6. มีการวางแผนการบริการทางวิชาการประจำปีอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 7. มีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามแผนงานที่กำหนด และนำเสนอผลการตรวจสอบฯ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ 8. มีการนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน	1. มีการกำหนดประเด็นหรือแผนในการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของอาจารย์และบุคลากร เช่น 1.1 การกำหนดให้ผลิตนำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน 1.2 การให้ผลิตไปร่วมกิจกรรมบริการการวิชาการ โดยให้ผลิตใช้องค์ความรู้จากการเรียนการสอนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรม 1.3 การนำความรู้หรือองค์ความรู้ไปปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน หรือกระบวนการเรียนการสอน 2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการ โดยผ่านพิจารณาอนุมัติจากผู้บริหารหน่วยงาน 3. มีการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการที่กำหนด โดยมีรายงานผลการดำเนินการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย	1. มีการกำหนดประเด็นหรือแผนการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 1.1 การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริง โดยตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ 1.2 การนำความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย 1.3 การนำความรู้หรือองค์ความรู้จากการให้บริการทางวิชาการมาพัฒนาต่อยอดในลักษณะของการสร้างนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ 2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการ โดยผ่านการพิจารณาอนุมัติจากผู้บริหารหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	3. มีการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณา-การที่กำหนด โดยมีรายงานผลการดำเนินการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	1. มีระบบติดตามและประเมินผลความสำเร็จในการบูรณาการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการที่หน่วยงานกำหนด 2. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนิสิต ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ 3. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของหน่วยงาน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	● มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาแผนและพัฒนาระบบการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอ และเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พักของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของหน่วยงาน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน	● มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการวิชาการ ตามจุดเน้นของหน่วยงาน การสำรวจสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น การประชุมสัมมนาชุมชน ผู้เกี่ยวข้องหรือกลุ่มเป้าหมายในการบริการทางวิชาการ เพื่อหาความต้องการ การจัดทำแบบสำรวจความต้องการแล้วเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ เป็นต้น
4. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	1. มีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่างๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการ ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ไขปัญหาของสถานประกอบการ เป็นต้น โดยมีการกำหนด 1.1 นโยบายหรือทิศทาง วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงานของหน่วยงานในการจัดตั้งเครือข่าย 1.2 ข้อมูลหรือฐานข้อมูลของเครือข่าย ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น โครงการจัดตั้งเครือข่ายและวัตถุประสงค์ในการสร้างเครือข่าย ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างองค์กร (MOU) เป็นต้น 2. มีการกำหนดแผนงาน/โครงการเครือข่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3. มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมเครือข่าย ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่เป็นเครือข่าย 4. จัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร เช่น การประชุมรับทราบความคิดเห็นด้านต่างๆ กับกลุ่มเครือข่าย การจัดทำเว็บไซต์เพื่อการสื่อสารระหว่างเครือข่าย เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	5. มีการประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมร่วมกันของเครือข่ายกับหน่วยงาน 6. มีการวิเคราะห์ความสำเร็จในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเครือข่าย โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของเครือข่ายที่กำหนดไว้
7. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม	1. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม 2. มีการประเมินผลที่เกิดกับนิสิต อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์
8. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมให้ บริการทางวิชาการ	1. มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการ ไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณ ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาหรือข้อตกลงการบริการ การควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ 2. มีการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ ด้วยการจัดระบบการให้ข้อมูลการบริการที่ชัดเจน มีความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยมีหลักฐานอ้างอิง ได้แก่ 2.1 เอกสารแสดงขั้นตอนหรือกระบวนการให้บริการ ที่ประกาศให้ผู้รับบริการทราบ 2.2 เอกสารหรือหลักฐานแสดงให้เห็นระบบการควบคุม และการกำกับคุณภาพที่หน่วยงานใช้ในการกำกับดูแลกิจกรรมการให้บริการ 2.3 ช่องทางในการสื่อสารกับผู้รับบริการ 2.4 รายงานผลการดำเนินการหรือการให้บริการที่ผู้รับบริการหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
9. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน	1. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการแบบต่อยอดองค์ความรู้ดังกล่าว โดยมีผลการพัฒนาในลักษณะของผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ฐานข้อมูล เป็นต้น 2. มีการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะการถ่ายทอดความรู้จากการบริการวิชาการทางวิชาการหรือองค์ความรู้ที่ต่อยอดสู่บุคลากร และผู้เรียนภายในหน่วยงานในลักษณะต่างๆ ดังนี้ 2.1 การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (ประชุม/สัมมนา) โดยมีหลักฐานแสดงกระบวนการจัดกิจกรรม และรายงานผลการจัดกิจกรรม 2.2 การเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านสื่อการเรียนรู้ต่างๆ 2.3 การจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะของการเป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการ หรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของประเทศชาติและนานาชาติ พิจารณาจากระดับของการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชา หรือหลักสูตร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
2. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการวิจัยต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
3. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการไปขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
4. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการไปขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
5. มีร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
1. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	● มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เช่น 1. อาจารย์นำความรู้และประสบการณ์มาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน 2. นิสิตนำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต 3. นิสิตนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการผลิตโครงการงานของนิสิต
2. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการวิจัยต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	● มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ในการวิจัย
3. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการไปขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5	● มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาสู่การปรับปรุงรายวิชา โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ 1. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือ คณะกรรมการกำกับดูแลหลักสูตรและรายวิชา ในประเด็นการปรับปรุงรายวิชา โดยนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาเป็นฐานในการปรับปรุงรายวิชา 2. รายละเอียดของการปรับปรุงรายวิชาที่ผ่านการอนุมัติจากที่ประชุมที่เกี่ยวข้อง
4. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5	● มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาสู่การเปิดรายวิชาใหม่ โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ 1. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือ คณะกรรมการกำกับดูแลหลักสูตรและรายวิชา ในประเด็นการสร้างหรือเปิดรายวิชาใหม่ โดยนำองค์ความรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาเป็นฐานในการสร้างหรือเปิดรายวิชาใหม่ 2. รายละเอียดของรายวิชาใหม่ที่ผ่านการอนุมัติจากที่ประชุมที่เกี่ยวข้อง
5. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 5	● มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาสู่การผลิตหนังสือหรือตำรา โดยเน้นที่องค์ความรู้เชิงวิชาการ 1. หนังสือหรือตำราที่ใช้ประกอบการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือ 2. หนังสือหรือตำราที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร ภายนอก (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานดำเนินการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม แล้วก่อให้เกิดโครงการที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในลักษณะที่ชุมชนจัดขึ้นหรือดำเนินการขึ้น แล้วส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. การดำเนินบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำและสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
5. ผลจากการดำเนินการส่งผลให้มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชนหรือองค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร	● มีการดำเนินการโครงการที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเป็นไปตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	1. แผนการดำเนินโครงการ ซึ่งมีการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย 2. การดำเนินการตามแผนและรายงานผลการดำเนินการตามแผน 3. การประเมินผลการดำเนินการตามแผน 4. การปรับปรุงแผนหรือการดำเนินโครงการ 5. รายงานผลการดำเนินการโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ
2. การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	● มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนว่ามีการดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เท่าใด โดยพิจารณาผลการบรรลุเป้าหมายตามแผนที่ตั้งไว้
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำและสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	● มีผู้นำและสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรที่มีการเรียนรู้และเป็นแกนนำในการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร	● มีกลไกในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนของชุมชนหรือองค์กร โดยนำเสนอระบบและกลไกในการพัฒนาตนเองของชุมชนหรือองค์กร ซึ่งผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากชุมชนหรือองค์กร
5. ผลจากการดำเนินการส่งผลให้มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชนหรือองค์กรมีความเข้มแข็ง	● มีรายงานผลการพัฒนาชุมชนหรือองค์กร ซึ่งเกิดจากผลของการจัดโครงการ โดยพิจารณาผลกระทบที่ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน หรือองค์กร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 : ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือของรัฐ หรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมในเรื่องต่างๆ

การดำเนินการให้หน่วยงานเลือกดำเนินการ 2 เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ ความรักชาติ บำรุงศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคอขวด สร้างสังคมสันติสุข ความปรองดอง ฯลฯ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. มีการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ผลการดำเนินงานมีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ผลการดำเนินงานได้รับการยกย่องในระดับชาติ
5. ผลการดำเนินงานได้รับการยกย่องในระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)	1. มีการกำหนดประเด็นเรื่องที่ชี้แนะและ/หรือปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อย่างน้อย 2 เรื่อง ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการดำเนินงานอย่างชัดเจน 3. มีการวางแผนการดำเนินงาน ในลักษณะของแผนปฏิบัติการประจำปี 4. มีการดำเนินงานในลักษณะโครงการหรือกิจกรรมที่หน่วยงานดำเนินงาน โดยระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) และค่าเป้าหมายในการดำเนินงาน 5. มีการรายงานผลการดำเนินงานทุกโครงการหรือกิจกรรม ซึ่งจะต้องมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจริง ผลการประเมิน ความรู้ความเข้าใจ และผลการประเมินการนำความรู้ไปใช้ พร้อมแบบประเมิน เสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง 6. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ตามตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง และเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง 7. มีการนำข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงมาประกอบ การปรับแผนหรือกระบวนการดำเนินงาน 8. มีการรายงานสรุปผลการดำเนินการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคม
2. มีการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	● มีการประเมินผลการดำเนินการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมว่าบรรลุเป้าหมายตามแผนหรือไม่ อย่างไร โดยต้องบรรลุเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
3. ผลการดำเนินงานมีผล กระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	● มีหลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรม
4. ผลการดำเนินงานได้รับการยกย่องในระดับชาติ	● มีหลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องในระดับชาติ
5. ผลการดำเนินงานได้รับการยกย่องในระดับนานาชาติ	● มีหลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องในระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 6

การทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของหน่วยงาน ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละหน่วยงาน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟูอนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 - 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- 6.1 ระบบและกลไกการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.2 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.3 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	● หน่วยงานมีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	● หน่วยงานสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	1. หน่วยงานมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม 2. หน่วยงานจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมระดับต่างๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน 3. หน่วยงานมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	- มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ บูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA - มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง - มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ	- หน่วยงานมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ - หน่วยงานได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กรระดับชุมชนระดับชาติ และระดับนานาชาติ - หน่วยงานมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิง เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การทำนุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนิสิต

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม สามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิต สังคม และผลเกิดจากกิจกรรมและผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่าอย่างมั่นคง และมั่นใจ

วัฒนธรรมในหน่วยงาน หมายถึง ควรเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมองค์กร พัฒนาบุคลากร พัฒนากิจกรรมเพื่อให้เกิดวัฒนธรรม เช่น จิตอาสา ส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดทั้งในและนอกห้องเรียน วัฒนธรรมการปฏิเสฐ การสร้างวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบันแต่ต้องรู้คุณค่าวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของตนเอง หน่วยงานควรเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมที่ดี แล้วบุคลากรในหน่วยงานควรเป็นผู้นำทางวัฒนธรรมของสังคม อาทิ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และควรมีการส่งเสริมให้รักวัฒนธรรมของบ้านเกิดหรือวัฒนธรรมในชุมชน นอกจากนั้นควรมีพิจารณาในประเด็นการจัดการทางวัฒนธรรมและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เช่น หน่วยงานจะต้องแสดงบทบาทในการป้องกัน/กรองสื่อ อันส่งผลให้เกิดการใช้สื่อเพื่ออบายมุขหรือความเสื่อมเสียทางเพศ โดยไม่ต้องมองในอดีตเสมอไป และระวังตีความเรื่องวัฒนธรรมเป็นประเพณีไปหมด

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)	● นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	● โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	1. รายงานผลการสรุปผล/ประเมินโครงการ/กิจกรรม 2. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่หน่วยงานดำเนินการใน แต่ละปีการศึกษา อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนโครงการ เป็นต้น 3. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ	● เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงหน่วยงานได้รับรางวัลระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ	● เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงหน่วยงานได้รับรางวัลระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว และมีวิธีดำเนินงานที่ดี คือ การทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปตามที่มุ่งหมายไว้ เพื่อให้ลักษณะใหม่เข้ามาแทนที่นั้นดีกว่าลักษณะเก่า

สุนทรียะทางศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความงดงามของศิลปวัฒนธรรม ที่เจริญงอกงาม มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถจะศึกษาหาความรู้ และเรียนรู้ได้จากงานศิลปวัฒนธรรม เช่น ห้องอัครศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์และศิลปะสถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง เป็นต้น

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง หน่วยงานมีการวางแผนงาน และการดำเนินงานที่ดี ในการสร้างคุณค่าความงามของวัฒนธรรม หรือมีปฏิริยาต่อความงามทั้งหลาย ก่อให้เกิดความมีชีวิตชีวาของหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัตถุ เหตุการณ์ การดำรงชีวิต สภาพแวดล้อม และปรากฏการณ์เหล่านั้นมีสภาพเป็นแรงบันดาลใจ (Inspiration) ที่จะกระตุ้นความรู้สึก กระตุ้นการรับรู้ เราจะแปรการรับรู้ไปสู่ความรู้สึกนึกคิด การชื่นชมยินดี การวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความรู้สึกนึกคิดไปสู่การแสดงออก ไปสู่การสร้างสรรค์ เราอาจแสดงออกและสร้างสรรค์ได้ทุกด้านในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกและสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ทางเทคโนโลยี สร้างสรรค์ทางสังคม ฯลฯ โดยมีพลังของสุนทรียภาพเป็นแรงสนับสนุน ทั้งนี้การวัดความมีชีวิตชีวาของหน่วยงาน สามารถวัดได้ โดยหน่วยงานไม่ควรจำกัดเวลาปิด-เปิด มีพื้นที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงพื้นที่ทั้งในหรือนอกหน่วยงานก็ได้ เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้กับนิสิต บุคลากร และชุมชน โดยหน่วยงานเป็นศูนย์กลางของชุมชน อาทิ แหล่งเรียนรู้ แหล่งศิลปวัฒนธรรม แหล่งพักผ่อน แหล่งออกกำลังกาย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรักษาระบบนิเวศเดิม เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงานที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนิสิตทั้งองค์กร ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงานที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี	1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่หน่วยงานดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ งบประมาณในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งชี้การดำเนินงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรือ งบประมาณสนับสนุนแต่ละโครงการ เป็นต้น 2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงบุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดีของหน่วยงาน
2. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์	1. โครงการ/กิจกรรม รายงานชื่อผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดโครงการ 2. มีการทำความสะอาด และจัดตกแต่งสถานที่อย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	● เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงหน่วยงานมีการจัดการด้านภูมิทัศน์ให้สวยงามตามธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ	1. รายงานสรุปผล/ประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนาศิลปวัฒนธรรม 2. หน่วยงานมีสถานที่ในการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนิสิตทั้งองค์กร ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	● หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

หน่วยงานต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะผู้บริหารและคณะกรรมการประจำหน่วยงานทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ 2009-2010
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- 7.1 ภาวะผู้นำของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับของหน่วยงาน
- 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
- 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง
- 7.5 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
- 7.6 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับของหน่วยงาน (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน คือคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับหน่วยงานนั้น ๆ หากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้หน่วยงานเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. คณะกรรมการบริหารหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาหน่วยงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของหน่วยงานไปยังบุคลากรในหน่วยงาน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. มีการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. คณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดครบถ้วนและมีการ ประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดล่วงหน้า	1. คณะกรรมการบริหารหน่วยงานทุกคนควรได้รับการชี้แจง และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มี ต่อหน่วยงานและมหาวิทยาลัย ก่อนจะปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ข้อบังคับต่างๆ 1.1 ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหาร 1.2 ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ 1.3 กรอบทิศทางการพัฒนาหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 1.4 อัตลักษณ์ของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 2 กรรมการบริหารหน่วยงานกำกับดูแลหน่วยงานไปสู่ ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารหน่วยงานและ คณะกรรมการบริหารหน่วยงาน และมีความสอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้ง ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก 3 มีการเปิดเผยประวัติกรรมการบริหารหน่วยงาน รายงาน การประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน 3.1 การเปิดเผยประวัติของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 3.2 Job Description ของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 3.3 รายงานการประเมินตนเองของคณะกรรมการ บริหารหน่วยงาน รายงานต่อสาธารณชน
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศ ทางการดำเนินงาน และสามารถ ถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการ วางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูล	1. ผู้บริหารและกรรมการบริหารหน่วยงาน มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนด ตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ ซึ่งควรมีการ พิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
สารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาหน่วยงาน	1.1 มิติการพัฒนาองค์กร เช่นการส่งเสริมให้อาจารย์บุคลากรมีโอกาสศึกษา เรียนรู้ พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ 1.2 มิติการพัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนการหลักของหน่วยงาน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนิสิต ทิศทางการส่งเสริม การวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 1.3 มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูล และการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ 2. ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน 2.1 รายงานสรุป/รายงานการประชุมที่ผู้บริหารได้มีการชี้แจงถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้บุคลากรภายในหน่วยงานทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน 3. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันท่วงที 3.1 ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานมีความทันสมัย ข้อมูลมีความถูกต้อง และสามารถนำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารงานได้เป็นอย่างดี 3.2 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ใน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	แผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันทั่วทั้งที่
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของหน่วยงานไปยังบุคลากรในหน่วยงาน	1. รายงานการประชุมผู้บริหารที่มีวาระเกี่ยวกับผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ อย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง 2. ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงานอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย 2.1 รายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงาน 2.2 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับผู้บริหารมีการรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงานรวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป 2.3 ช่องทางหรือวิธีการแจ้งรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น การประชุมชี้แจง 3. แผน/ปฏิทินการประชุมประจำปี รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 4. รายงานสรุปการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เช่น ตารางสรุปร้อยละของจำนวนครั้งของการจัดประชุมตามแผนการประชุม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	5. รายงานสรุปการเข้าประชุมของกรรมการบริหาร หน่วยงาน ที่แสดงถึงการเข้าร่วมประชุมของกรรมการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากร ในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ ให้อำนาจใน การตัดสินใจแก่บุคลากรตาม ความเหมาะสม	1. ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อัน จะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน อย่างต่อเนื่อง ● ช่องทางที่ผู้บริหารได้รับฟังข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เช่น ในที่ ประชุม โทรศัพท์ อีเมลล์ เว็บไซต์ กล้องรับ ความคิดเห็น ฯลฯ 2. ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหาร จัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหาร หรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อม กับการกำกับ และตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ่มค่า และ มีความเสี่ยงอยู่ระดับในที่ยอมรับได้ ● เอกสารหลักฐานคำสั่งการมอบอำนาจในการตัดสินใจ แก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป 3. รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการ สร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่าง ต่อเนื่อง เช่น 3.1 การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิ- ภาพการให้บริการ 3.2 โครงการพัฒนาองค์กรให้คล่องตัว (lean organization)
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และ ส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้ สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ ของหน่วยงานเต็มตามศักยภาพ	1. ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการ เพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือ เพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ 1.1 เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้บริหารมีการสอนงานที่ หน้างาน (on – the – job training) เช่น บันทึก การสอนงาน ภาพถ่าย อื่นๆ 1.2 คู่มือการปฏิบัติงานที่เขียนโดยผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติงาน อาทิ 2.1 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2.2 การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices)
6 ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1. ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของหน่วยงานให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารและกรรมการบริหารหน่วยงาน โดยให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก 2. ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน 3. ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเองจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานและรายงานการเงินของหน่วยงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเป็นประจำทุกปี 3.1 การเปิดเผยประวัติของผู้บริหารหน่วยงาน 3.2 รายงานประเมินตนเองของผู้บริหาร 4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายในของสถาบันการศึกษา และรายงานการเงินของหน่วยงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเป็นประจำทุกปี ● รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานที่มีวาระเกี่ยวกับการติดตาม/การรายงานผลการดำเนินงาน ได้แก่ - รายงานการประเมินตนเองของหน่วยงาน - รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง - การรายงานการควบคุมภายใน - การบริหารความเสี่ยง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	- การตรวจสอบภายใน - รายงานการเงิน
7 มีการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม	1. หน่วยงานมีการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหาร ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย และข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกัน 2. การประเมินควรยึดหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงสถาบันให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง 3. ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน อาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานในโอกาสที่เหมาะสม

หมายเหตุ :

1. เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องมีการแสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้เช่นกัน โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยงาน ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงาน ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน การกำหนดแนววิสัยทัศน์ การติดตามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย	1. หน่วยงานควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของหน่วยงาน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่งสู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย 1.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงาน KM 1.2 แผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย และได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 2. คณะทำงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้ อาจประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน 3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าหน่วยงานมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะ ความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่หน่วยงานมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น 3.1 เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) 3.2 เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1	1. กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่หน่วยงานมุ่งเน้น 2. รายงานการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนิสิตในหน่วยงาน หรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด	1. หน่วยงานควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่นๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม อย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว • รายงานการจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม 2. หน่วยงานควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ 2.1 หน่วยงานมีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ เช่น • การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติ • เครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 2.2 เอกสารหลักฐานแสดงการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ 2.3 รายงานสรุปผลการประเมินโครงการแต่ละโครงการตามแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.4 รายงานสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมตามแผนการจัดการความรู้ ที่ได้ตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)	1. ผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย 2. ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ในหน่วยงาน ให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด 3. ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	1. ผู้รับผิดชอบมีการวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 2. ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่างๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย 3. มีการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ของหน่วยงาน 4. รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องแสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรมีการพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)	1. หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.1 คณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.2 นโยบายการจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ 2. แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน 3. ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศ ควรประกอบด้วย 3.1 วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ 3.2 ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของหน่วยงาน 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน 3.4 ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database peopleware และ facilities อื่นๆ 3.5 งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ 3.6 การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ 3.7 การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ	1. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติมาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของหน่วยงานได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่น ๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.1 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน เช่น ระบบลงทะเบียนนิสิต ระบบทะเบียนประวัตินิสิต เป็นต้น 1.2 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย 1.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการเงิน เช่น • ระบบทะเบียนประวัติบุคลากร • ระบบบัญชี 1.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารวิชาการ 1.5 ระบบสารสนเทศเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม • ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ เป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย 2. แผนการติดตาม/รายงานการติดตามข้อมูลในระบบ เพื่อให้ระบบมีข้อมูลที่ครบถ้วน และสามารถรายงานข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทันกำหนดเวลา 3. เอกสาร/บันทึก/รายงานการตรวจสอบข้อมูลในระบบ เพื่อให้มีความถูกต้อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ	1. ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น 1.1 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.2 กำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น 2. การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจําอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ	1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 2. รายงานสรุปผลการประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำมาประกอบในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ 3. รายงานสรุปผลการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล 4. แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว 5. รายงานผลการดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	1. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลด้านนิสิต บุคลากร และหลักสูตร เป็นต้น 2. เอกสาร/รายงานการส่งข้อมูลหรือหลักฐานแสดงวันที่การรายงานข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีการรายงานข้อมูลได้ครบถ้วน ถูกต้อง และทันเวลา ได้แก่ 2.1 ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) 2.2 ระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา (QIS) 2.3 ระบบการจัดเก็บเอกสารการประกันคุณภาพ (e-SAR) 2.4 ระบบการรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง (e-SARCARD)

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีกรรมสิทธิ์ให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของหน่วยงาน จากตัวอย่างต่อไปนี้
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน	1. นโยบายการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน 2. คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของหน่วยงาน 3. เอกสารแสดงรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น 3.1 นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน 3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบ / Job description ของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 3.3 แผน/ปฏิทินการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอ 3.4 คู่มือบริหารความเสี่ยง
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้านตามบริบทของหน่วยงาน	ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ เช่น ● ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) ● ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ ● ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ● ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร ● ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก ● อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน 1. วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา 2. ประเมินความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาควรมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสถาบันด้านชื่อเสียง คุณภาพการศึกษา รวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิตบุคลากร และทรัพย์สินของสถาบันเป็นสำคัญ 3. ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น 4. จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสีย 5. รายงานการวิเคราะห์ ระบุความเสี่ยง และการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสีย
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2	1. ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้ 2. ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ 3. การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง ให้ประเมินจากความรู้ที่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงในอดีต หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต โดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน 4. การประเมินผลกระทบของความเสี่ยง ให้ประเมินจาก

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ความรุนแรง ถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้น โดยจะมีความรุนแรงมาก ถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของหน่วยงาน ฐานะการเงิน ขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน	1. แผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้อง 1.1 กำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในหน่วยงาน 1.2 แนวทางการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม 2. สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4T คือ 2.1 Take การยอมรับความเสี่ยง 2.2 Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง 2.3 Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง 2.4 Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่หน่วยงานจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณาอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง	1. รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 2. รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป	● แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการความเสี่ยงและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบาย หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในหรือนอกหน่วยงาน และจากมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในหน่วยงานในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนิสิต คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของหน่วยงาน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของหน่วยงานในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนิสิต คณาจารย์ บุคลากรภายในหน่วยงาน ทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่หน่วยงานสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของหน่วยงานในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. หน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น
3. หน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ ส่งผลกระทบต่อนิสิตปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. หน่วยงานมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของหน่วยงาน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

หมายเหตุ : หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกันหากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในระดับมหาวิทยาลัย หน่วยงานจึงต้องไม่ควรเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้น

**ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร
หน่วยงาน (สมศ.)****ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

คณะกรรมการบริหารหน่วยงานมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนหน่วยงาน รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานตามหน้าที่และบทบาทของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน การบริหารและการจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :**ข้อมูลประกอบการพิจารณา**

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลหน่วยงาน รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานตามหน้าที่และบทบาทของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลหน่วยงาน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงาน
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ อาทิ ด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของหน่วยงานที่เป็นมติคณะ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

กรรมการบริหารหน่วยงาน

4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเองและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานที่ผ่านมา
6. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
7. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ: เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงาน จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหาร (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :**ข้อมูลประกอบการพิจารณา**

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลหน่วยงาน รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารหน่วยงาน
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลหน่วยงาน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารหน่วยงานได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงาน
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของหน่วยงานที่เป็นมติคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของหน่วยงานที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหาร และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการสังเคราะห์ข้อดีหรือข้อเสีย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารหน่วยงาน

หมายเหตุ: เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของหน่วยงาน ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของหน่วยงานจะได้อาจมาจากงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของหน่วยงาน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนิสิต รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารหน่วยงานจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนิสิต ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนิสิต ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามสาขาวิชา รายได้ทั้งหมดของหน่วยงานหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของหน่วยงานที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (หน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงินและงบประมาณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ (สกอ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ****การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะต้องสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันและหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือหน่วยงานจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินควรเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน และมหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน	- มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน - มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรทางการเงิน ในลักษณะ ดังนี้ - การวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน - การประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการ - การกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณในการดำเนินการตามผลการวิเคราะห์และการประเมินมูลค่า (แหล่งที่มาของงบประมาณ คือ งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ของหน่วยงาน เงินบริจาค หรือการระดมเงินทุนจากแหล่งทุนต่างๆ) - การจัดทำงบประมาณประจำปีของหน่วยงานตามแผนกลยุทธ์และเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้	- มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย - มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาชน - กรณีสร้างหลักเกณฑ์ใหม่ : มีการสร้างหลักเกณฑ์การจัดสรรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์ทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงาน โดย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	เป็นหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับจากทุกหน่วยงานย่อยภายใน และคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 2.2 กรณีการทบทวนหลักเกณฑ์ในการจัดทรัพยากร : มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงานย่อยภายใน 3. มีแผนจัดทำทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อทำให้รายได้ รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	1. มีการวิเคราะห์ และจัดทำรายงานการวิเคราะห์งบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานประจำปีในด้านต่างๆ ดังนี้ (1) ความสอดคล้องของงบประมาณที่ได้รับกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด (2) ความเพียงพอของงบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจของหน่วยงานมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด (3) ความเหมาะสมของงบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรตามนโยบายหรือตามแผนการพัฒนาหน่วยงาน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด 2. มีการนำเสนอรายงานการวิเคราะห์ตามข้อ 1 ต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	1. มีการจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่ายและงบดุลอย่างเป็นระบบ ทุก 6 เดือน (ปีละ 2 ครั้ง) 2. มีการนำเสนอรายงานทางการเงินต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน และมหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง	1. มีการจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานเป็นประจำทุกเดือน โดยนำเสนอผลการใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการดำเนินกิจกรรมอย่างไร มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร 2. มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนิสิต 3. มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงาน 4. มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด	1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายใน (Audit committee) เพื่อตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด 2. มีการตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์เป็นประจำ และรายงานผลการตรวจสอบ ติดตามต่อผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน 3. มีการกำหนดกระบวนการในการควบคุมและกำกับดูแลให้การใช้จ่ายเงินเป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	1. มีระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการตัดสินใจด้านการเงินและงบประมาณ 2. ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการตัดสินใจด้านการเงินและงบประมาณ ช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงิน การจัดทำรายงานต่างๆ ที่ผู้บริหารต้องทราบ และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงานได้ 3. มีการรายงานทางการเงินเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัย ตามแผนที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 9

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น หน่วยงานจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553 – 2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
- 9.2 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องระบบและกลไกการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

สำหรับหน่วยงานถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยและของหน่วยงานที่มีการกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วยการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าหน่วยงานและมหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนากิจการของหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ
 - 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online ระบบ QIS และ e-sar
 - 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนากิจการการศึกษาของหน่วยงาน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศ/สารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการตามพันธกิจของหน่วยงาน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงาน และมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1. มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของหน่วยงานและสอดคล้องกับระบบของมหาวิทยาลัย 2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่หน่วยงานนำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นระบบและการดำเนินการ 3. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและผู้ประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้การประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับหน่วยงาน ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล โดยมีหลักฐานอ้างอิงดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	• เอกสารการกำหนดภาระหน้าที่ของบุคลากรในทุกภาคส่วนที่ต้องมีความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน • คำสั่งแต่งตั้งกรรมการต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน และในระดับมหาวิทยาลัย
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน	1. คณะกรรมการบริหารหน่วยงานให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน โดยมีการพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การถ่ายทอดนโยบายสู่ผู้ปฏิบัติ และการติดตามผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอก ดังปรากฏหลักฐานดังนี้ • คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ที่ระบุหรือแสดงให้เห็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารหน่วยงานในการประกันคุณภาพการศึกษา • สรุปผลหรือรายงานผลการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 2. มีการกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม โดยมีหลักฐานแสดงการแต่งตั้งหน่วยงานหรือคณะกรรมการ 3. มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า ถึงระดับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดคุณภาพตามที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้ • หลักฐานแสดงการมอบหมายงานในลักษณะให้บุคลากรและทุกภาคส่วนประกันคุณภาพในการดำเนินงาน (อ้างอิงจากเอกสารการกำหนดภาระหน้าที่

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ของบุคคล และหน่วยงานย่อย) ● การกำหนดกรอบหรือเกณฑ์ในการประกันคุณภาพ การดำเนินงานของหน่วยงาน ● การกำหนดแผนที่หรือแผนผังความเชื่อมโยงการ ปฏิบัติงานระดับบุคคลสู่งานในภาพรวมของ หน่วยงาน 4. มีการจัดทำคู่มือคุณภาพของหน่วยงานอย่างเป็น รูปธรรม 5. มีกลไกติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการ พัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่หน่วยงานกำหนดไว้ โดยมีการรายงานผลและรายงานการประเมินผลการ ดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ บริหารหน่วยงาน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน	1. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน ภายใต้กรอบหรือแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้อัต ลักษณ์ ดังนี้ ● สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการ พัฒนาประเทศ ● ไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ● สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์ เฉพาะตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ● สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามกลุ่ม สถาบันที่เป็นจุดเน้น ● สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ 15 ปีของมหาวิทยาลัย ● สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของนิสิต ● สอดคล้องกับพันธกิจ วิสัยทัศน์ และแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน ● สามารถวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนทั้ง ปัจจุบันและอนาคต กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2. มีการกำหนดเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ โดยต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ชี้แจง และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online ระบบ QIS และ e-sar และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	1. มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน ครอบคลุมการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ สอดคล้องกับวงจร PDCA โดยมีเอกสารหลักฐานแสดงผลตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 2. มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพตนเองเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 3. หน่วยงานรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online ระบบ QIS และระบบ e-sar 4. หน่วยงานได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหน่วยงานจากมหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี 5. มีการเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงานสู่สาธารณชน โดยอ้างอิงจากช่องทางการเผยแพร่ของหน่วยงาน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้	1. มีการนำผลจากการประเมินคุณภาพมาวิเคราะห์แล้วจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพเป็นประจำทุกกรอบปี 2. มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามแผนกลยุทธ์ นำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนการพัฒนาคุณภาพไปวิเคราะห์และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรง หรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์มีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้ 3. มีการรายงานพัฒนาการของผลการดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานทุกตัวบ่งชี้ในรายงานการประเมินคุณภาพตนเอง และนำเสนอคณะกรรมการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	บริหารหน่วยงานและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
6. มีระบบสารสนเทศ/สารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ	- มีการจัดให้มีระบบสารสนเทศ/สารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันครบทั้ง 9 องค์ประกอบ และสอดคล้องกับเกณฑ์หรือมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก เช่น สมศ. กพร. เป็นต้น - ระบบสารสนเทศ/สารสนเทศที่หน่วยงานจัดทำตามข้อ 1 ต้องสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรืองานเทียบเท่า และระดับหน่วยงาน รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงสู่ระดับมหาวิทยาลัยได้ โดยหน่วยงานแสดงถึงความเชื่อมโยงของระบบสารสนเทศ/สารสนเทศดังกล่าวเป็นหลักฐาน
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้ บริการตามพันธกิจของหน่วยงาน	- มีการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของหน่วยงานมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานในลักษณะ ดังนี้ - การร่วมเป็นกรรมการ - การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย - การให้ข้อมูลย้อนกลับ - การเข้าร่วมกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานจัดขึ้น - มีการจัดทำรายงานสรุปผลการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพของหน่วยงานเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานหรือสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน	- มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระดับหน่วยงานหรือระดับสถาบัน และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตและอื่นๆ ในลักษณะดังนี้ - มีการร่วมลงนามในหนังสือความร่วมมือ - มีการกำหนดแผนการดำเนินงานร่วมกันในประเด็นที่ทำความร่วมมือร่วมกัน - มีการดำเนินการตามแผน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการ บริหารหน่วยงาน 2. มีพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากผลการดำเนินการในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง 3. มีการประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอรายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการ บริหารหน่วยงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองาน วิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	1. มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น การประกวดแนวปฏิบัติที่ดี การคัดเลือกแนวปฏิบัติที่ดีโดยคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น 2. มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีที่ได้รับการคัดสรรตามข้อ 1 ให้กับสาธารณชน และให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้ประโยชน์ โดยพิจารณาจากช่องทางการเผยแพร่ และข้อมูลย้อนกลับที่สาธารณชน หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการนำแนวปฏิบัติที่ดีดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ 3. มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำไปพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ.)**ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์****การคิดรอบปี : ปีการศึกษา****คำอธิบายตัวบ่งชี้ :**

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในฐานะสถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงกำหนดระบบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีการตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นประจำทุกปีการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพสอดคล้องตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของหน่วยงาน และมหาวิทยาลัย

การพิจารณาผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัดนั้น พิจารณาจากคะแนนผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหน่วยงาน ย้อนหลัง 3 ปี โดยเริ่มเก็บข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2553

สูตรการคำนวณ :

ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด เท่ากับ

ผลรวมคะแนนผลประเมินประกันภายในโดยต้นสังกัด
จำนวนปี

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมินใช้ค่าเฉลี่ยของผลประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด 3 ปีย้อนหลัง เป็นคะแนนของตัวบ่งชี้

ข้อมูลอ้างอิง :

ข้อมูลอ้างอิง

- คะแนนผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน

หมายเหตุ:

1. ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา ระดับหน่วยงาน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง 3 ปี ทั้งนี้ หน่วยงานเริ่มใช้คะแนนตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เช่น

- ประเมินปี 2554 ใช้คะแนนประเมิน 1 ปี คือ ปี 2553
 - ประเมินปี 2555 ใช้คะแนนประเมิน 2 ปี คือ ปี 2553 และ 2554
 - ประเมินปี 2556 ใช้คะแนนประเมิน 3 ปี คือ ปี 2553, 2554 และ 2555
2. การประเมินตัวบ่งชี้เริ่มประเมินในปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป

บรรณานุกรม

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552) คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550-2553 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 : ธันวาคม 2552).

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553) คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 (ฉบับเดือนกรกฎาคม 2553).

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2553) คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2553).

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีการเรียนการสอนให้คณะหรือหน่วยงานเลือกตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบัน อาจปรับเป็น การประเมินกรรมการประจำคณะวิชา/หน่วยเทียบเท่า เป็นต้น

2. อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับหน่วยงานทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับหน่วยงานทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 – 12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือเป็นว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการวางเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ คำนวณได้ดังนี้

$$\frac{\text{ค่าร้อยละที่ได้จากผลการดำเนินงาน}}{\text{ร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5 = \text{คะแนนที่ได้}$$

4. การแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน

1) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5

2) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ค่าร้อยละที่ได้จากการดำเนินงาน}}{\text{ร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5 = \text{คะแนนที่ได้}$$

5. ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

6. เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็นแบบ 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความของคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุง

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับพอใช้

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับดี

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง การดำเนินงานระดับดีมาก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- 3) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคลากรภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือ การเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือ ทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้ การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกัน มาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่ สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำเสนอผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของ อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นใน หลักการ 6 ประการ คือ

- 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ
- 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

- 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา
และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ
 - 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
 - 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
 - 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
 - 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
 - 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
 - 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
 - 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
 - 8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ
 - 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ
 - 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน
อุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง
นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษาผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการคณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่างๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่นๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำ การประมวลผล รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์กรมีหลายประเภท

ในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชนหลัก ธรรมนูญ 3 หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์

และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตาม ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการ พัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวัง หรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติ หน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความ คาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชัดแจ้งได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชน สามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วม เสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการ ตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่น)และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจ ในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับใน การบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียม กันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษา เพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้กลาง

กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้พิจารณาตามตัวบ่งชี้กลาง ดังนี้

1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี

11. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ :

1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณภาพต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1- 5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อม อนุมัติให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

- ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

- ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

คณะผู้จัดทำ

1. อาจารย์พรณี บุญประกอบ
2. อาจารย์สุจิตรา ศรีสังข์
3. อาจารย์ธณภูมิ อติเวทิน
4. อาจารย์ นายแพทย์สมศักดิ์ วสุทิตกุล
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์วิศาล มหาสิทธิวัฒน์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคินันท์ อินทรกำแหง
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ขวัญชัย
8. รองศาสตราจารย์สุณีย์ เหมะประสิทธิ์
9. รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสิริภา ช้างศิริกุลชัย
10. นางคัทนี โศภพัฒนะ
11. นางพัชรินทร์ สนธิวนิช
12. นางสาวอัมพัลย์ วิศวธีรานนท์
13. นางสาวชนิษฐา สิ้นสงวน
14. นางรังรอง สีทองดี
15. นางสาวพนารีย์ สายพัฒนะ
16. นางสาวฐิตินันท์ สัมมานุช
17. นางสาวธิดารัตน์ วงษ์พันธุ์
18. นางสาวศิริขวัญ ญาณปัญญา
19. นางสาวศรัณญา ยี่ชัย
20. นางสาวศิริลักษณ์ ชันธวงษ์
21. นายนิพัทธ์ ภัทรโสภณกุล

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารสำนักงานอธิการบดี 114 สุ่มวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

Tel.02-6495000 ต่อ 5600 Fax.02-6642050, Website; <http://qa.swu.ac.th>, e-mail: qa@swu.ac.th